

1845-07-04

AFSENDER

M. Grøntvedt

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Modtagersted:

Storekongensgade 260, København

Arkivplacering:

Mappe 14 nr. 11

DOKUMENTINDHOLD

Takker for ophold hos P.C. Skovgaard og fortæller, hvor meget Grøntvedt har nydt sit ophold i København. Han beder P.C. Skovgaard om at hilse alle deres fælles bekendte.

TRANSSKRIFTION

|Norge 7/7 45 [?]|

Hr. Landskabsmaler Skovgaard

|betalt| Kjøbenhavn

adr. Store Kongensgade no 260

Idet jeg, gode Hr Skovgaard, tager mig den Frihed i disse Linier at takke Dem for Deres uendelige Godhed mod mig under mit Ophold hos Dem, haaber jeg, at Anledningen og Hensigten vil undskylde mig. - Ved Afreisen var jeg overvældet af saa mange forskellige Følelser, at min Opførsel maaske er forekommet Dem noget besynderlig; dog maa De ikke tilskrive dette nogen Mangel paa Erkjendelse af den Taknemmelighed, som jeg skyldte Dem. Men Tanken om at forlade Kjøbenhavn, hvor jeg havde tilbragt de behageligste Dage i mit Liv, var mig saa nedtrykkende, at jeg i en aldeles sløv og næsten bevidstløs Tilstand forlod det. Dette vil maaske forekomme Dem noget overdrevet; men hos os phlegmatiske Nordmænd ytrer ikke Smerten sig i voldsomme Udbrud, men snarere i en slags Lethargi eller aandelig Sløvhed. - Disse 8 Dage, hvori jeg for min Næses Skyld har holdt mig her hjemme paa mit Værelse, ere for det meste tilbragte med at tilbagekalde i Erindringen de glade, kjøbenhavnske Timer, og jeg lever saaledes paa en Maade endnu i Axels Stad. Jeg vilde gjerne bede Dem hilse de Familier, i hvilke jeg nød saa meget Godt; hvad imidlertid Bissens og Grundtvigs angaaer, da vover jeg næppe at opfordre Dem dertil; det kunde maaske synes

●2●

alt for dristigt. Derimod tør jeg nok bede Dem hilse Apoteker Glan og hans elskværdige Frue, [Overstreget:?] ligesom ogsaa deres Fætter og hans Kone, i hvis Huus jeg var Aftenen efter Theatret, paa det Hjerteligste fra mig og forsikre dem om, at de Timer, jeg tilbragte under deres gjæstmilde Tag, vilde være mig evig uforglemmelige. Deres gode Fætter, Hansen, med hvem jeg da var længere sammen, maa De ligeledes hilse fra mig og bede ham undskylde den Distraktion fra hans Forretninger, som mit Ophold vistnok bevirkede, ligesom jeg ogsaa i Forbindelse med min Kontubernal Bergholt sikkert hindrede Dem i Deres Forretningers vanlige Gang. Men formodentlig bliver der kun een Gang hvert Decennium en saadan Forstyrrelse af Studenter i Kjøbenhavn - Apropos, hvad min Næse

angaaer, da har den for mig bevirket en 8 Dages Quarantaine, som jeg allerede før har bemærket; men nu er den næsten ganske helbredet.- Hvor upassende det end kan synes at ende et Brev med at omtale sin Næse, vil jeg dog ikke falde Dem altfor besværlig ved en vidtløftigere Skrivelse, og jeg ender derfor her, idet jeg undertegner mig Deres hjertelig hengivne M. Grøntvedt

Christiania d 4de Juli 1845

P.S.

At anmode Dem om at hilse alle mine unge Venner og Bekjendte i Kjøbenhavn, ville være ligesaa overflødig som utidigt; da De imidlertid maaske snart træffer Nogle af dem, vil jeg blot nævne Johan og Svend Grundtvig, Candidat Glan, Monrad og Boyesen, der jo Alle ere Deres Bekjendte. Skulde forresten Nogen erindre mig eller spørge efter mig, da hils dem hjerteligst fra Deres

M. G.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Idet jeg, gode Hr. Skougaard, tager mig den Friskhed
i disse Linier at takke Dem for Deres uendelige God-
hed mod mig under mit Ophold hos Dem, haaber jeg, at
Anledningen og Hensigten vil undskyldes mig. Ved
Afreisen var jeg overvældet af saa mange forskellige
Følelser, at min Opførelse maaskee er forekommen Dem
noget besynderlig, dog maa De ikke tilskrive dette no-
gen Slangel paa Erkjendelse af den Taknemmelighed
som jeg skylder Dem. Men Tanken om at forlade Høi-
skolens, hvor jeg havde tilbragt de behageligste Da-
ge i mit Liv, var mig saa nedtrykkende, at jeg i en
alders sløv og næsten berøvet Ledselses Tilstand forlod det.
Dette vil maaskee forekomme Dem noget overdrøvet,
men hos os phlegmatiske Nordmænd yttres ikke
Smerten sig i voldsomme Udbred, men snarere i et slags
Lethargi eller aandelig Sløvhed. — Disse otte Dage,
hvor i jeg for min Nases Skyld har holdt mig herhjem-
me paa mit Værelse, ere for det meste tilbragte med at
tilbagekalde i Erindringen de glade, skjønnehaandede
Timer, og jeg lever saaledes paa en Maade endnu i
Aaels Stad.

Jeg vilde gjerne bede Dem hilse de Familier,
i hvilke jeg midt saa meget Gode, hvad imidlertid
Bissens og Grundtvigs angaar, da vover jeg neppe
at opfordre Dem dertil. Det kunde maaskee synes

altfor dristigt. Derimod tør jeg nok bede Dem tilse
Apotheker Glan og hans elskværdige Fru, for ligesom
ogsaa deres Fætter og hans Hone, i hvis Huse jeg var af-
tenen efter Theatret, paa det Hjerteligste fra mig og
forættede dem om, at de Tømses, jeg tilbragte under
deres gjæstmælte Tag, vilte være mig evig uforglem-
melige. Deres gode Fætter, Hansen, med hvem jeg
da var længere sammen, maa De ligesledes hilses fra
mig og bede ham undskyldte den Distraction
fra hans Forretninger, som mit Ophold vistnok
bevirkede, ligesom jeg ogsaa i Forbindelse med
min Montabernal Kængelotte sikkert hindrede
Dem i Deres Forretningers vanlige Gang. Men
formodentlig bliver der kun een Gang hvert de-
cennium en saadan Forstyrrelse af Studenter i
Kjøbenhavn. — Apropos, hvad min Næse an-
gaaer, da har den for mig bevirket en otte Dages
Quarantaino, som jeg allerede for har bemærket,
men nu er den næsten ganske helbredet. —

Hvor upassende det end kan synes at ende
et Brev med at omtale sin Næse, vil jeg dog ikke
falde Dem altfor besværlig ved en vidtløfti-
gere Skrivelse, og jeg ender derfor her, idet jeg un-
dertegner mig

Deres høfveligt hengivne

Christiania d. 17de Juli 1846

M. Grøntvedtz.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

